

Repliker och kommentarer

I den här avdelningen välkomnas kommentarer till tidigare bidrag och korta inlägg med ekonomisk-politisk anknytning

RICKARD WALL

Framtidens nationalekonomer: Vilken bakgrund har de? Kommentar till Boschini, Lindquist, Pettersson och Roine

Utgångspunkten för artikeln *Framtidens nationalekonomer: Vilka är deras incitament till "tvåbenthet"*? av Anne D Boschini, Matthew J Lindquist, Jan Pettersson & Jesper Roine i nummer 2 av *Ekonomisk Debatt* är att unga nationalekonomer väl behärskar vetenskapens analytiska verktyg, men att dessa ekonomer brister i ekonomisk intuition och engagemang i relevanta samhällsfrågor: Dvs de är "enbenta" istället för "tvåbenta", där det senare begreppet då förstås representerar önskvärda karakteristika för nationalekonomer. Frågeställningen artikelförfattarna tar itu med är huruvida nyblivna doktorander i nationalekonomi redan är "enbenta" vid antagningen eller om det istället är så att de blir "enbenta" p g a av utbildningens utformning – dvs dess påstådda ensidiga drillning av doktoranderna i teknisk matematisk-statistisk färdighet. Författarnas empiriska

studie består av en enkät till samtliga 91 doktorander antagna vid Stockholm Doctoral Program in Economics – och sina egna erfarenheter som doktorander! Enkäten ger bl a vid handen att ca 3/4 av de antagna hade läst 20 p eller mer i *andra* samhällsvetenskapliga och/eller humanistiska ämnen *än* nationalekonomi/matematik/statistik. Mot bakgrund av detta resultat fastslår författarna att " ...påstå att den typiske doktoranden endast läst matematik och statistik och inte är familjär med andra ämnen och dessas metodologi är således grundlöst".

Nå, själv började jag läsa doktorandkurser i nationalekonomi vid Stockholms universitet år 1986. Utöver 20 p i statistik och 60 p i nationalekonomi hade jag 40 p i "andra" ämnen, vilka emellertid bestod av företagsekonomi, lite juridik och samhällsvetenskaplig metodik etc – ty jag kom direkt från ekonomlinjen! Den bakgrunden ger väl knappast den bredd, mångsidighet och vidgade perspektiv som efterlyses. Därför vore det intressant att få veta hur många av dessa enkätens 3/4 som består av doktorander direkt från ekonomlinjen. Om detta sägs inget i artikeln i alla fall. Däremot får läsaren veta att många " ...

RICKARD WALL är doktor i nationalekonomi med inriktning mot transportekonomi och undervisar vid Stockholms universitet. Hans forskning är fokuserad mot transportkostnadernas betydelse för konkurrensbetingelserna inom näringslivet.

har fleråriga studier av ämnen som filosofi, historia och statsvetenskap”. Jag tycker det vore intressant att också få veta *hur* många dessa är, och varifrån författarna fått uppgifterna – möjligen är det från deras egna erfarenheter.

Författarna drar starka slutsatser i sin artikel (en sådan är citerad ovan). Sammanfattningsvis kan dessa säga utmynna i att nyblivna doktorander i nationalekonomi är dynamiska och mångfasetterade, men att doktorandutbildningens slagsida mot matematisk-statistisk drillning ej ger doktoranderna tillräckligt utrymme att utveckla dessa egenskaper vidare. Snabbt och effektivt har tydligen författarna avverkat en svår och komplicerad fråga. I denna korta replik har jag emellertid rest ett par frågor som åtminstone jag vill ha svar på innan jag är beredd att ens överväga att hålla med om att författarnas material ger grund för deras slutsatser.

Referenser

Boschini, A, Lindquist, M, Pettersson J & Roine J, [2002], “Framtidens nationalekonomer: Vilka är deras incitament till ‘tvåbenthet’?”, *Ekonomisk Debatt*, årg 30, nr 2, s 147–153.